

ДОМАШНО КУЧЕ

Домашното куче не само е най-вѣрниятъ другаръ на човѣка, но е и най-умното отъ другитѣ животни. За негова умъ се разправятъ много интересни рсботи, които, просто, очудватъ човѣка. Ето, напримѣръ, какво сж направили две кучета.

Въ единъ голѣмъ градъ, гдето се плаща такса за всѣко куче, кучкаритѣ уловили едно куче безъ марка на шията и го затворили въ кучкарницата при другитѣ пленени като него кучета. Смутено и забъркано отъ лая и жалното виене на уловенитѣ по-рано кучета, то се свило въ една жгълъ и само гледало къмъ вратата. Когато забелязало, какъ се отваря и затваря тя, кучето се спуща, натисва дръжката и я отваря. Съ радостни джавкания всичкитѣ кучета се спущатъ следъ него и, за изненада на пазачитѣ, се попиляватъ по разни страни на улицата. И така това хитро куче спасило всички останали кучета.

А ето какво ни разправя единъ човѣкъ за своето куче:

— Моето куче — казва той — бѣше свикнало само да си купува месо. Когато му дадѣхъ единъ левъ, то го взимаше въ устата си и отиваше на месарницата. Месарьтъ знаеше, защо иде кучето, и му хвърляше единъ кжсъ. Кучето изглеждаше внимателно месото и, ако намираще кжса за малъкъ, не даваше паритѣ. То ги натискаше съ лапата си и рѣмжеше срещу месаря. Но хвърлѣше ли му, колкото трѣбва, кучето грабваше месото и радостно излизаше.

Мнозина казватъ, че всѣко куче прилича на стопанина си. И право е. Държимъ ли го добре, добро и умно е то. Биемъ ли го, то оглупява.

А глупавото куче само вкарва вълка въ кошарата, — казва народната пословица.

К.